

PERGALĖ

LIETUVOS KP(b) ŽARASŲ RAJONO KOMITETO IR
RAJONO VYKDOMOJO KOMITETO ORGANAS

ZARASA I

1950 m.

rugsėjo mėn.

8

PENKTADIENIS

Nr.108(521)

Kaina 20 kap.

VLKJS Centro Komiteto IV plenumas

Ivykęs VLKJS Centro Komiteto IV plenumas apsvarstė klausimus: „Dėl komjaunimo organizacijų kultūrinio — masinio darbo jaunimo tarpe padėties ir priemonių jam pagerinti“ ir „Dėl Ukrainos LKJS Perejaslav—Chmelnicchio rajono komiteto darbo“. Plenumas apsvarstytais klausimais priėmė atitinkamus nutarimus.

Su milžinišku pakilimu plenumo dalyviai priėmė laišką draugui Stalinui.

Prieš laiką įvykdyti finansinį planą

Šiandieną „Pergalėje“ spausdinamas Imbrado apylinkės Tarybos deputatų ir kolūkių aktyvo kreipimasis ir visas Zarasų rajono apylinkių Tarybas, kolūkiečius ir darbo valstiečius, kuriame imbrado diečiai, prisimindami išpareigojimą prieš laiką iki rugsėjo 20 d. įvykdyti šių metų trečiojo ketvirčio mokesčių planą, ragina visus rajono apylinkių Tarybų deputatus, kolūkiečius ir darbo valstiečius išjungti ir socialistinį lentyniavimą dėl priešlaikinio lėšų mobilizacijos plano įvykdymo.

Savalaikiškas mokesčių plano įvykdymas turi didžiausią reikšmę tolimesniai mūsų Tėvynės vystymuisi, darbo žmonių materialinės gerovės pakilimui. Surinktos lėšos skiriamos naujoms mokykloms, kultūrinėms įstaigoms kurti ir išlaikyti, pasalpių išmokėjimui daugia vaikams ir vienišoms motinoms, Tėvynės karo ir darbo invalidams, naujoms didžiulėms statyboms vykdyti.

Visa tarybinė liaudis didžiūojasi neseniai TSRS Ministrų Tarybos priimtu nutarimu dėl grandiozinių stambiausių pasaulyje elektrostočių prie Volgos statybos. Tik tarybinėms žmonėms, socialistinei valstybei galima vykdyti tokius didžiulius darbus, įgalinančius pavertti derlingais laukais milijonus ha žemių, suteikti milijardus kilovatvalandžių elektros energijos vis augančiai mūsų pramonei. Į tarybinės vyriausybės nutarimą mūsų šalies darbo žmonės atsako dar našesniu darbu, kad būtų užtikrintas savalaikiškas šių didžiųjų statybų įvykdymas.

Priešakiniai rajono kolūkiai atsiliepdami į šį tarybinės vyriausybės nutarimą sparčiai tempais vykdo valstybines grūdų paruošas, laiku vykdo savo finansinius išpareigojimus valstybei. Sėkmingai vyksta lėšų mobilizacijos plano įvykdymas Imbrado apylinkėje, kurioje žemės ūkio mokesčių rūpiūčio mėnesio planas įvykdytas 100 proc., o rugsėjo mėnesio pirmojo penkiadienio planas — 150 proc. Gerai vykdomas mokesčių planas Degučių ir Turmanto apylinkėse. Tačiau eilėje kitų rajono apylinkių mokesčių surinkimo planas vykdomas nepatenkinamai, ko pasekoje rajone visų rūšių mokesčių trečiojo ketvirčio planas įvykdytas tik 45 proc. Nepatenkinama mokesčių plano įvykdymo eiga pirmoje eilėje paaiškinama tuo, kad rajono vykdomojo komiteto finansų skyrius (vedėjas drg. Burba) nesugebėjo mobilizuoti visą finansinį aparatą šio svarbaus valstybinio uždavinio įvykdymui. Iki šiol dar neįteikti mokesčiai išpareigojami eilė Kiemionių, Trinkuškių ir kitų apylinkių kolūkiečiams. Finansų skyrius nepatenkinamai veda mokesčių inspektorijų ir agentų darbo kontrolę, nesudarytas kasdieniais mokesčių įplaukimo grafikas. Su finansinio aparato darbuotojais nepavedamas joks politinis darbas, neišvystytas soclentyniavimas už spartesni mokesčių surinkimo plano įvykdymą. Eilė finansinių darbuotojų, kaip Aksutovas, Bakutyte, Kurilaitė pareiškia darbo iniciatyvą, tačiau jų niekas nepalaiko, nepadaeda jiems dirbti.

Patriotiškas imbradičių kreipimasis, be abejo, ras platų atgarsį rajono kolūkiečių ir darbo valstiečių tarpe. Partinės organizacijos, apylinkių Tarybos, finansiniai darbuotojai turi šio kreipimosi pagrindu išvystyti socialistinį lentyniavimą už priešlaikinį šių metų trečiojo ketvirčio žemės ūkio, viengungio ir draudimo mokesčių plano įvykdymą, už pilną sumokėjimą valstybinės paskolos pasirašytą sumą.

Savalaikiškai įvykdydami savo finansines prievolės valstybei mes tuo pačiu įnešime savo indėlį į tolimesni mūsų Tėvynės suklestėjimą.

Duona valstybei

Zarasų rajono darbo žmonių deputatų tarybos vykdomojo komiteto ir LKP(b) rajono komiteto nutarimu už priešlaikinį grūdų paruošų plano įvykdymą į rajono Garbės lentą įrašomi:

1. Grybiškių apylinkės „Aušros“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. A. Šeduikis), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 100 proc.
2. Kiemionių apylinkės „Aštrakalnio“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. J. Biveinis), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 146 proc.
3. Romancų apylinkės „Naujo gyvenimo“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. B. Dūdėnas), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 107 proc.
4. Romancų apylinkės „Salomėjos Nėries“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. E. Golubeckas), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 102 proc.
5. Juozapavos apylinkės „Aušros“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. K. Sokolovienė), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 108 proc.
6. Tabaro apylinkės „Laužadžių“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. A. Leonovas), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 102 proc.
7. Tabaro apylinkės „Bolševiko“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. Ch. Kartašovas), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 100 proc.
8. Imbrado apylinkės „Pirmūno“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. K. Stankevičius), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 126 proc.
9. Mukilių apylinkės „Puškino“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. A. Jakimavičius), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 101 proc.
10. Lupenkos apylinkės „Jaunosios gvardijos“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. V. Grigorjevas), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 100 proc.
11. Bachmatų apylinkės „Rascvet“ kolūkis (kolūkio pirmininkas drg. J. Černiauskas), įvykdęs metinį grūdų paruošų planą 123 proc.

Stalininės epochos didžiosios statybos

Vyriausybės nutarimais dėl Pakaspiljo rajonuose numatyta sudrėkinti ir iriguoti apie 13 milijonų hektarų. Tai — teritorija, kuri daug didesnė negu Belgijos, Olandijos ir Danijos teritorija kartu paėmus.

Sausringų žemių sudrėkinimas atves į tikrą Užvolgio žemės ūkio suklestėjimą, amžinai išgelbės kaimą iš pražūtingų sausros ir sausvėjų veiksnių. Elektroenergija palygins kolūkiečių darba, pakels darbo našumą. Labiau ims vartoti elektrinius traktorius, elektrinius kombainus, o taip pat įvairius elektromotorus, kurie varys daugelį mašinų žemės ūkio produktams perdirbti.

Su entuziazmu sutiko TSRS Ministrų Tarybos nutarimą pramonės darbuotojai Maskvoje, Leningrade, Gorkyje, Stalingrade ir kituose miestuose darbo žmonės, kalbėdami susirinkimuose, išpareigoja nesigallėti jėgų, siekiant aprūpinti naują hidroelektrinių statybą visą, kas reikalinga.

Kuibiševo hidroelektrinės statyba bus baigta 1955 metais, o Stalingrado — 1956 metais. (TASS—ELTA).

Imbrado apylinkės Tarybos deputatų ir kolūkiečių aktyvo

KREIPIMASIS

Į visus Zarasų rajono apylinkių Tarybų deputatus, kolūkiečius ir darbo valstiečius

Tarybinė liaudis nesulaikomai žengia pirmyn — į komunizmą. Kiekviena diena atneša tarybinėms žmonėms naujus laimėjimus visose laudies ūkio ir kultūros srityse. Neseniai TSRS Ministrų Taryba priėmė nutarimus dėl dviejų hidroelektrostočių statybos ant Volgos upės Kuibišvo ir Stalingrado apylinkėse. Šios didžiosios stalininės statybos teiks milijardus kilovatvalandžių elektros energijos mūsų pramonei, įgalins padaryti derlingais laukais milijonus žemės hektarų. Šios statybos yra naujas įrodymas vis supriėjančios socialistinės valstybės galios. Kad sėkmingai įvykdyti šiuos didžiulius darbus tarybiniai žmonės mobilizuoja visas savo jėgas, savalaikiškai vykdo savo finansinius ir kitus išpareigojimus valstybei. Tarybinė valstybė teikia nuolatinę paramą ir mūsų kolūkims. Suteikdama mums legalikes paskolas, aprūpindama trašomis, veislėne sėkla, mašinomis Tarybų valstybė sudaro visas sąlygas mūsų kolūkių suklestėjimui.

Mes, Imbrado apylinkės Tarybos deputatai ir „Spalio“, „Pirmūno“ bei „Naujosios vagos“ kolūkių aktyvas, susirinkę į apylinkės Tarybos sesiją, suprasdami savalaikiško finansinio plano įvykdymo reikšmę tolimesniai mūsų mylimosios Tėvynės suklestėjimui ir atsidėkodami Tarybų vyriausybei už didžiulę mums teikiamą paramą, visų apylinkės kolūkiečių vardu priimam išpareigojimą prieš laiką iki š. m. rugsėjo 20 dienos pinai įvykdyti visų rūšių valstybinių mokesčių trečiojo ketvirčio planą.

Mes kviečiame visus rajono apylinkių Tarybų deputatus, kolūkiečius ir darbo valstiečius išjungti ir socialistinį lentyniavimą ir pasiekti priešlaikinį visų rūšių mokesčių plano įvykdymą ir sumokėjimą valstybinės paskolos pasirašytą sumą. Imbrado apylinkės Tarybos sesijos įgytioti pasirašė:

deputatai: Špakauskas
Savičkas
Stankevičius
Petkevičius
Rinkauskaitė

„Pirmūno“ kolūkio pirmininkas Stankevičius
„Spalio“ kolūkio pirmininkas Davainis
„Naujos vagos“ kolūkio pirmininkas Čiškauškas
„Pirmūno“ kolūkio brigadininkas Skaudavičius
„Spalio“ kolūkio brigadininkas Paurys
„Spalio“ kolūkio pirmininko pav. Misiūnas

LKP(b) Zarasų rajono komitete ir rajono vykdomajame komitete

DĖL IMBRADO APYLINKĖS TARYBOS DEPUTATŲ IR KOLŪKIŲ AKTYVO KREIPIMOSI Į ŽARASŲ RAJONO APYLINKIŲ TARYBŲ DEPUTATUS, KOLŪKIEČIUS IR DARBO VALSTIEČIUS

LKP (b) Zarasų rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas nutarė:

1. Pritariti Imbrado apylinkės Tarybos deputatų ir kolūkiečių aktyvo kreipimuisi.
2. Pasialyti pirminių partinių organizacijų sekretoriams, apylinkių Tarybų pirmininkams apsvarstyti šį kreipimąsi apylinkių Tarybų sesijose, visuotiniuose kolūkiečių susirinkimuose, plačiai išvystyti socialistinį lentyniavimą už priešlaikinį trečiojo ketvirčio finansinio plano įvykdymą.

DĖL RAJONINĖS GARBĖS LENTOS ISTEIGIMO „PERGALĖS“ LAIKRAŠTYJE

LKP(b) Zarasų rajono komitetas ir rajono vykdomasis komitetas nutarė:

1. Įsteigti „Pergalės“ laikraštį Zarasų rajono Garbės lentą, į kurią bus įrašomi priešakiniai kolūkiai pirma laiku įvykdę grūdų paruošų, sėklos supylimo, rudens arimo ir pašarų sukauptimo visuomeninei gyvulininkystei planus.
2. Įrašyti į rajoninę Garbės lentą kolūkiaus, juos prisitačius apylinkių Tarybų vykdomiesiems komitetams

Kolūkių stambinimas — tolimesnio žemės ūkio pakilimo laidas

Kolūkių santvarkos laimėjimai atvėrė prieš darbo valstiečius didelius galimus toliau vystyti žemės ūkį, kelti savo materialinę gerovę. Jaunų mūsų kolūkių laimėjimai, atsiekiami per pirmuosius savo gyvavimo metus, dar kartą ryškiai rodo didžią kolūkinės santvarkos jėgą, jos pranašumus prieš pavienį ūkį. Tačiau mūsų kolūkiai dar neišnaudoja visų galimų, kuriuos suteikė kolūkių santvarka žemės ūkiui vystyti, technikai įdiegti į žemės ūkio gamybą. Tai, pirmoje eilėje, yra todėl, kad mūsų kolūkiai yra pernelg smulkūs.

Eilės metu broliškujų respublikų kolūkių patyrimas, o taip pat mūsų respublikos kolūkių patyrimas aiškiai parodė, kad stambūs kolūkiai yra daug našesni, negu smulkūs, kad jie žymiai greičiau vysto savo ūkį, gauna daug aukštesnius derlius ir nepalyginti didesnes pajamas skaitant vienam ha ariamos žemės. Stambių kolūkių pranašumai sąlygojami tuo, kad jie gali naštai panaudoti naujausią techniką, kurią teikia žemės ūkiui socialistinė pramonė, kad jie gali žemės ūkio gamyboje plačiai taikyti priešakinę tarybinę agrotechnikos mokslą, kad jie turi didžiuosius galimybes vystyti gyvulininkystę ir kitas pagrindines bei pagalbinės ūkio šakas. Stambūs kolūkiai turi galimybes plačiai vykdyti statybos darbus, statyti elektrines ir ant savo energetikos bazės pagrindimo mechanizuoti eilę sunkiausių gamybos procesų. Stambūs kolūkiai sudaro galimybę padėti kolūkiečių jėgomis statyti puikias gyvenvietes — agromiestus, pastatyti klubus, mokyklas, ligonines, radijo mazgus ir t. t. Štai kodėl, įsitikinę stambių kolūkių pranašumais, kolūkiečiai reiskia norą jungtis į stambius kolūkiaus.

Bolševikų partija ir tarybinė vyriausybė palaikė šį kolūkiečių judėjimą, kadangi jis reiškė didelį žingsnį pirmyn keliu į naują žemės ūkio suklestėjimą. Paskutiniuoju laiku kolūkių sustambinimo klausimą pradėjo kelti ir mūsų rajono kolūkiečiai. Pirmieji parodė iniciatyvą Bachmatų apylinkės kolūkiečiai. Į vieną stambių kolūkių susijungė keturi šios apylinkės kolūkiai. Sustambintas kolūkis, kurį kolūkiečiai pavadino Čapajevu vardu, jungia 156 kolūkiečių šeimas. Kolūkio bendras žemės plotas sudaro 1600 ha. Apsakalavimai rodo, kad vien administraciniam ir aptarnaujamam personalui išlaikyti kolūkis kasmet sutaupys apie 7 tūkst.

P. Binkis
LKP(b) Zarasų rajono komiteto sekretorius

darbadienių. Sutaupyti darbadienių saskaiton kolūkis turės galimybę išlaikyti agronomą ir kitus specialistus. Jau iš pirmų kolūkio sustambinimo dienų pradėta įrengti gyvulininkystės patalpas, statyti linams džiiovinti patalpas ir vykdyti kitus darbus, kurių negalėjo atlikti smulkūs kolūkiai.

Bachmatiečių pavyzdžiu pasėkė eilės kitų kolūkių nariai. Į vieną stambių kolūkių susijungė Turmanto apylinkės „Lenino atminties“ ir „Pergalės“ kolūkiai, į stambių kolūkių susijungė Zatokų apylinkės „Garbingo darbo“, „Černiachovskio“ ir Budonio vardo kolūkiai ir kt.

Kolūkių sustambinimas sudaro galimybę parinkti kolūkiams gabius ir išsilavinusius, turinčius darbo patyrimą vadovus. Štai, sustambintame Čapajevu vardo kolūkyje pirmininku išrinktas buvęs Bachmatų apylinkės Tarybos pirmininkas drg. Deviatnikovas, „Lenino atminties“ kolūkyje — buvęs „Pergalės“ kolūkio pirmininkas drg. Vozgelevičius, „Garbingo darbo“ kolūkyje — buvęs „Garbingo darbo“ kolūkio pirmininkas drg. Ruseckas ir t. t. Sustambintuose kolūkiuose susidaro galimybę parinkti geresnius brigadininkus, fermų vedėjus ir kt. kadruos, o tuo pačiu geriau organizuoti kolūkinę gamybą.

Šiuo metu mūsų rajono partinių, komjaunimo, tarybinių organizacijų, žemės ūkio specialistų, MTS ir politinio skyriaus darbuotojų vienas iš svarbiausių uždavinių išvystyti platų aiškinamąjį darbą kolūkiečių tarpe, atskinti jiems sustambintų kolūkių pranašumus ir jų reikšmę keliant žemės ūkio kultūrą, panaudojant žemės ūkio gamyboje naujausią techniką, taikant priešakinis tarybinio agrotechnikos mokslo metodus, išauginant aukštus derlius ir keliant visuomeninę gyvulininkystę. Reikia išaiškinti kolūkiečiams, kad tik stambūs kolūkiai gali užtikrinti spartesnę žemės ūkio suklestėjimą ir tolimesnį kolūkiečių materialinės gerovės pakilimą.

Ypatingą dėmesį reikia atkreipti į patį kolūkių sustambinimo darbą. Šis darbas turi būti kruopščiai paruoštas ir vykdomas griežtai savanoriškumo principu. Kolūkio susijungimo klausimas turi būti svarstomas kiekvieno sujungiamo kolūkio visuotiniame narių susirinkime, kuriame dalyvauja ne mažiau dviejų trečdalių visų kolūkio narių. Tik tuo atveju nutari-

mas dėl susijungimo į stambių kolūkių bus teisėtas. Ruošiant kolūkių sustambinimą pirmoje eilėje reikia atkreipti dėmesį į bendrą kolūkio žemės plotą ir į dirbamos žemės kiekį. Dirbamos žemės plotas turi būti toks, kad būtų galima pilnumoje panaudoti sudėtingas žemės ūkio mašinas, kaip traktorius, kombainus, kad galima būtų vystyti visas žemės ūkio šakas ir visuomeninę gyvulininkystę. Zarasų rajone labai nelygus žemės paviršius. Yra daugybė ežerų, balų, miškų, kalvų, kurie sudaro gamtinis rubežius. Todėl apjungiant kolūkius reikia stengtis, kad žemės plotas nebūtų suskaldytas, o būtų apskritame radiuse nuo numatomos kolūkio gyvenvietės.

Sustambintų kolūkių ekonomio stiprėjimo pagrindinis faktorius yra teisingas vadovaujantų kadru parinkimas. Partinių ir tarybinių organizacijų uždavinys padėti kolūkiečiams į kolūkio valdybą, revizijos komisiją, o ypatinai į kolūkio pirmininko pareigas išskirti gabius, kolūkio santvarkai atsidavusius žmones. Kolūkio pirmininkas turi būti žemės ūkio specialistas arba gerai žinąs žemės ūkį praktikas, turis autoritetą ir organizacinius gabumus.

Bendrame sustambintų kolūkių susirinkime išrinktus kolūkio pirmininką, valdybą ir revizijos komisiją, jiems reikia padėti tvarkingai priimti apsiųgtųjų kolūkių turto inventorių, gyvulius; sutvarkyti finansinius reikalus. Reikia griežtai žitūrti, kad nebūtų daleistas priėmimo — perdavimo laikotarpyje kolūkio turto išievojimas, drausmės paimras arba vykdomų darbų nutraukimas.

Šiuo metu mūsų kolūkiuose vyksta derliaus nuėmimas, grūdų paruošos ir žiemkenčių sėja. Vykdomas kolūkių stambinimo darbas neturi pakenkti šiu darbų vykdymui. Tam kolūkiečių susirinkimus reikia šaukti po darbo arba išieginėmis dienomis.

Didelę paramą sustambintiems kolūkiams turi suteikti MTS. Šiuos kolūkius reikia pirmoje eilėje apūpinti MTS turima technika, padėti vesti ūkį sutinkamai su agrotechnikos reikalavimais.

Teisingas kolūkių apjungimas, kruopštus ir visapusiškas iškyliusių ryšium su kolūkių sustambinimu klausimų rišimas, teisingas kadru parinkimas, visapusiška pagalba sustambintiems kolūkiams bus laidas tolimesniam mūsų rajono kolūkių stiprėjimui, užtikrinis kultūringa ir pasiturinti kolūkiečių gyvenimą.

Susirinkimas vienbalsiai išrinko sustambinto kolūkio valdybą ir revizijos komisiją. Sustambinto kolūkio pirmininku išrinktas buvęs „Garbingo darbo“ kolūkio pirmininkas drg. Ruseckas. Sustambintas kolūkis pavadintas „Garbingo darbo“ vardu. Susirinkime buvo numatyti uždaviniai tolimesniam sustambinto kolūkio vystymui.

Zimariovas

TSRS Aukščiausiosios Tarybos Prezidiumo 1950 m. rugpjūčio 28 d. įsaką Šiaulių apskrities Biržų rajono „Tarybinio artojo“ kolūkio kolūkiečių Kostul Prunskul, užtikrinusiam rugių derliaus gavimą po 29,2 centnerio iš hektaro 13 hektarų plote, suteiktas Socialistinio Darbo Dėdvyrio vardas.

Nuotraukoje: Socialistinio Darbo Dėdvyris Kostas Prunskus.

(ELTA).

Paspartinti apyvartinių lėšų apyvartą

Apyvartinių lėšų apyvartos pagamintai produkcijai sparčiau realizuoti, apyvartinių lėšų apyvartai paspartinti, pramkombinato finansinė padėtis I ir II ketvirtyje buvo sunki. Laiku nebuvo išmokamas atlyginimas darbininkams ir tarnautojams, padidėjo debitorinis — kreditorinis išskolinimas, buvo prileistas praleistas terminų išskolinimas, pagamintos produkcijos likučius sandėliuose, laiku įforminant išsiųstų gaminių dokumentaciją, likviduojant debitorinį — kreditorinį išskolinimą ir cėchų išlaidas.

Tačiau dar ne visos Zarasų rajono įmonės stoji į ryžtingą kovą dėl apyvartinių lėšų apyvartos paspartinimo.

Štai, pvz., rajono pramkombinate apyvartinių lėšų apyvarta pirmame ketvirtyje vyko per 136 dienas, palyginant su 36 dienom pagal planą. II-ame ketvirtyje — per 153 dienas. Tokį apyvartinių lėšų apyvartos sulėtinimą sukėlė viršnormatyviniai prekių bei medžiaginių — materialinių likučiai. Pavyzdžiui, gamybinės atsargos II-ame ketvirtyje pusantro karto viršėjo planinį rodiklį, o pagamintos produkcijos užsigulėjimo sandėliuose laikas — 99,9 karto. Realizacijos planas pagal urmo kainas II-ame ketvirtyje įvykdytas tik 70,3 proc.

Nesimant jokių priemonių

R. Raišys

Zarasų rajono komjaunimo aktyvo susirinkimas

Š. m. rugsėjo 3d. LKP(b) Zarasų rajono komiteto partkabinete įvyko Zarasų rajono komjaunimo aktyvo susirinkimas. Susirinkime dalyvavo pirminių komjaunimo organizacijų sekretoriai, klubų — skaityklų vedėjai, pionierių vadovai ir miesto komjaunimo aktyvas.

Susirinkime išstojusi Zarasų rajono komjaunimo komiteto sekretorius drg. Rybakova savo pranešime atžymėjo, kad per paskutiniuosius tris mėnesius žymiai išaugo komjaunuolių steigis kolūkiuose, eilė kolūkių pirminių komjaunimo organizacijų sustiprėjo, nurodė eilę trūkumų klubų — skaityklų ir fizkultūros darbe.

Mokyklų skyriaus vedėjas drg. Vaitonis pažymėjo, kad praėjusiais mokslo metais rajone buvo sudaryta 13 politi-

nio lavinimosi ratelių, kuriuose mokėsi 203 jaunuoliai, tačiau daugelis ratelių savo mokymasi neužbaigė.

Išstojes LKP (b) Zarasų rajono komiteto sekretorius drg. Binkis plačiai aiškino komjaunimo aktyvui apie darbą su nesajunginiais jaunimu kaime, apie dalyvavimą sustambinant kolūkius, paruošų kampanijoj.

Po pranešimų buvo priimti nutarimai ir, sąryšis su Lietuvos TSRS dešimtmėčiu, įteikti garbės raštai. Garbės raštais buvo apdovanoti LLKJS Zarasų rajono komiteto sekretorius drg. Rybakova, skyriaus vedėjas Marčenko, pramkombinato darbininkė Vaitkevičūtė ir kiti.

A. J.

Trumpai

(Iš skaitytojų laiškų)

Dūkšto rajono Plavėjų apylinkėje prie Didžiasalio mokyklos išteigtas antrasis kompiaktas.

B. Bikulėnūtė

Dūkšto rajono Petro Cvirkos vardo kolūkyje yra steigiamas parduotuve.

P. Triponas

Sustambinti kolūkiai

Zatokų apylinkės „Garbingo darbo“, „Černiachovskio“ ir Budonio vardo žemės ūkio artėles nariai rugsėjo 3 d. atvyko į bendrą susirinkimą, skirtą kolūkių sustambinimo klausimui apsvartinti.

Susirinkimą atidarė apylinkės tarybos pirmininkas drg. Ovčinkovas. Išstojes kolūkiečiai drg. Izotovas Sidoras visų kolūkiečių vardu pareiškė:

— Mes iš patyrimo žinome,

kad stambūs kolūkis yra daug našesnis, negu smulkus. Dirbdami sustambintame kolūkyje mes atsiekisime geresnių rezultatų kolūkinėje gamyboje. Susijungus trims apylinkės kolūkiams į vieną mes gausime didesnes pajamas, galėsime panaudoti sudėtingas žemės ūkio mašinas, sėkmingai vystyti visas žemės ūkio šakas ir visuomeninę gyvulininkystę, sutaupysime daug darbadienių administraciniam personalui išlaikyti.

Gyvenimas nugalės mirtį

Skaitytėjai
mums
praneša

Amerikiečių rašytojas Markas Tvenas, iškeldamas akk-
tėn dolerinės buržuazijos gob-
šumą, vieno savo literatūrinio
didvyrio lūpomis kartą pašai-
pomis pareiškė: „Mes turime
didžiulius tuos, kad priklausau-
me prie anglosaksų! Anglosak-
sai — ryžtingi žmonės: kada
mums ko nors reikia, mes eina-
me ir imame!“.

Kadaise iš anglosaksų tar-
po tai buvo britai, kurie eida-
vo ir imdavo ko jiems reikė-
davo ir dar labiau — ko ne-
reikėdavo. Indija ir Sudanas,
Birma ir Nigerija, Sueso ka-
nalas ir Aukso Krantas, Gib-
raltaras Ispanijoje, Adenas
Arabijoje ir Honkongas Kin-
ijoje — britiškasis litas ties
savo letenas į visų žemynų
gelmes ir visų jūrų krantus.
Anglams reikėjo aukso — jie
ėjo ir ėmė Pietų Afriką. Jiems
reikėjo sidabro — jie ėjo ir
ėmė Birma. Jiems reikėjo med-
vilnės — jie ėjo ir ėmė Egip-
tą. Jiems reikėjo naftos — jie
ėjo ir ėmė Iraką. Anglosak-
sai — ryžtingi žmonės. Prieš
daugiau kaip šimtą metų ki-
nai išdriso uždrausti briti-
škiems civilizacijai nešėjams
kontrabandinę prekybą opiu-
mu Pietų Kinijoje; angliai
tai atsakė dvejų metų karu
prieš Kiniją. Užgrobė Sancha-
jų ir išsilaipinę Nankine, angliai
pasiekė nemirtingą vakarų
demokratijos triumfą — teisę
nuodyti opiumu Kinijos liau-
dies mases. Vienas britų
generalgubernatorius Indijoje
kartą didžiavosi: „Indijos sie-
niai nukloti medvilnės audėjų
kaulais“. Ka reikė anglosak-
siškiems civilizatoriams indų
kaulais, jeigu ant šių kaulų
išaugo Manchesteris ir Liver-
pulis, Londono Pikadilio
rumai ir Siti bankininkų
seifai?

Britiškasis litas dar laiko
ir šandien žymia dalį savo
pasaulinio grobio, ir jo žvė-
riška prigimtis nepakito nuo
to, kad leiboristiniai sukčiai
mėgino perdažyti grobio nes
kaibi. Bet linto iltys iškrito,
ir jo letenos neteko nagų.
Antrojo pasaulinio karo me-
tais anglų kariuomenė buvo
vieniintelė armija pasaulyje,
kuriai sugebėjo mušti Muso-
lino generalai, ir mūsų die-
nomis britiškasis litas pasi-
rodė bebegijo net prieš ma-
lajišką avinėlį.

Šiandien anglosaksų šokis
„kada mums ko nors reikia,
mes einaime ir imame“ puošia
Niujorko ir Sanfrancisko dan-
goraizius. Tikslumo dėlei
kartą priminti: ne nuo šian-
dien ir nuo vakar dienos do-
lerio karaliai yra prapratę im-
ti tai, kas jiems nepriklauso.
XIX amžiaus viduryje ameri-
kinijų vergvaldžių generalas
Telloras užgrobė pusę Meksi-
kos, kad užtikrintų Pietų plan-
tatoriams naujas latifundijas.
Tai buvo seni atsilikę laikai.
Grobiumi pridengti dar nere-
kėjo nei Marsalo planų, nei
Trumeno doktrina. Prieš pu-
santro šimtą metų Havajuose
santros pusė milijono origi-
nyno pūsių miltūnų ir gyvenma-
nalių kultūros ir gyvenma-
nų milėnų žmonių; 1940 metais
havajiečių beliko keturiolika
tūkstančių. Taip generolo Ma-
tuckštano, kaip pirmtakūnų pradėjo
kartu pirmtakūnų vandenyne
dliegti Ramiąjame vandenyne
amerikinį gyvenimo būdą. Mu-
saliaus amžiaus pradžioje ameri-
kiečių amžiaus vakarų demokra-
čiai parodė vakarų sukliusiems
fytijos pavyzdį sukliusiems fi-
lipiniečiams: jie degino Filipi-
nų kaimus ir žudė moteris bei
kūdikius. Oro piratai, bombar-
duojantieji Korėjos kaimus,

turi savo ilgaamžes tradicijas;
jos prasideda nuo indėnų
skerdynių ir aukso ieškotojų
plėšikavimo, nuo negrų linčiav-
imo ir Čikagos gangsterių
siautėjimo.

Europos tautos neužmir-
šim litinio siaubo: Babij — Jar-
o ir Maidaneko, Panerių ir Bu-
chenvaldo. Bet hitleriniai
mirties fabrikai neatsirado
tuščioje vietoje; vokiškieji fa-
šistai ėmė rasizmą iš Amerikos
vergvaldžių ir tautų naikinimo
praktiką iš Anglijos ir Prancū-
zijos imperialistų. Tai, ką
jankiai daro su negrais, Hit-
leris užsimojo daryti su euro-
piečiais ir su pačiais jankiais.
Per dešimtmečius imperialistai
kolonizatoriai naikino
čabuvius Afrikoje ir
Australijoje, Pietryčių Azi-
jos šalyse ir Okeanijos sa-
lynuose. Nigerijoje ir Tasma-
nijoje „menkavertės“ rasės
buvo naikinamos primityviai:
ligomis, badu ir nepakeičiamu
darbu. Tremblinkos ir Osven-
cimo krematorijumuose tautų
naikinimas buvo perversas į
pramoninį konvejerį. Pasikei-
tė metodai, pasikeitė ir objek-
tai, bet esmė liko ta pati.

Mes nesistebime tuo, kaip
sparčiai doleris apštalai ėmė
žengti svaistiktuotą galvažudžių
pėdomis: sielų giminingumas
gimdo ir politikos giminingu-
ma. Hitlerio galas neprabai-
vino aukso apkvailintų Uol-
strito karalių; 1950 metais jie
toliau skelbia „aukštesniosios
rasės“, „teisę“ į pasaulinį vieš-
patavimą ir siūlo vėl įžiebtį
Maidaneko krematorijūmų ug-
nis.

Gajus Irvingas Barčas para-
šė „traktatą“: „Kiek žmonių
gali pramaitinti žemės rutu-
lys?“ Amerikoniškasis moksi-
nis žmogėdra atsako maksim-
aliumu tikslumu: devynis šimtus
du milijonus žmonių gali
pramaitinti mūsų planeta. Pa-
siliekia menkniekis: milijardas
trys šimtai keturiasdešimt a-
štuoni milijonai žmonių, atsis-
dusių žemėje bei Barčo lei-
dimu. Visus juos reikia išna-
ikinti tam, kad Uolstrito ban-
kininkų miego nedrumstų dar-
bininkų revoliucijos ir koloni-
jinių vergų sukilimai.

„Daktaras Teodoras Rozberi
pasiskubino Barčui į pagalbą:
gangsteris „biologas“ siūlo
gangsteriui „sociologui“ žmo-
nių naikinimo techniką. Savo
knygoje „Taika arba maras?“
žudikas profesorius katedroje
skelbia bakteriologinį karą
paskutinių Vakarų demokratija-
jos išminties žodžiu. „Koks
skirtumas ar žmogus mirs
lengva arba kankinančia mirti-
mi? Negalima būti labiau, ne-
gu lavonas“ — taip rašo Uol-
strito plėšikų ginklauesys,
skelbdamas maro, choleros,
šiltinės, tullareimijos bakterija-
ją svarbiausiais imperialistų
ginklais jų rengiamame kare
prieš pasaulio tautas.

Būtų galima nekreipti dė-
mesio į panašių psichopatų
svaidijimus, bet mes žinome,
kad barčiai ir rozberiai laikomi
ne beprotnamiuose, o sėdi
universitetų katedrose ir val-
stybės departamentų kabine-
tuose. Imperialistai štabuose
sunkiu nustatyti ribą tarp po-
litikos ir beprotystės, tarp
karinės strategijos ir pasauli-
nio masto gangsterizmo. Bar-
čiai ir rozberiai — tai ne priva-
tus bepročiai, o Uolstrito po-
litikos vėlavėnai.

Mes matėme amerikinius
teisingumo nešėjus Vakarų
Vokietijoje: jie taikė malonę
Elzai Koch, gaminiusi lemų
gaubtus ir abumų viršelius iš

Buchenvaldo kalinių odos. Ką
galvojo žmogėdros gynykai,
pasirašydami malonės aktą
hitlerinei išgamai? Jie galvojo
išteisinti Barčo ir Rozberio pa-
sekėjus, svajojančius ryt ga-
minti lemų gaubtus iš pran-
cūzų darbininkų odos. Neseniai
Vašingtono gauleiteris Vakarų
Vokietijoje Maklojus įsakė pa-
leisti iš kalėjų grupę Hitle-
rio bendradarbių, aplaisčiusių
milijonų kraują Europos žeme.
Ką galvojo Vakarų demokra-
tijos apštalai, graudami lais-
vę hitleriniams budeliams? Jie
galvojo apie Misisipio ir Ala-
bamos vergvaldžius svajojan-
čius maro bakterijoms pavesti
mūsų planetą Uolstrito dva-
ru.

Pasaulis matė ne tik Barčo
traktatus ir Maklojaus teisin-
gumą; jis matė ir masinius
vyrių bei moterų kapus, kur-
iais Makarturo samdiniai nu-
klojo Korėjos žemę, ir oro
gangsterius, apšaudančius iš
reaktyvinių pabūklų žaidžian-
čius vaikams. Saulėtame Von-
sano kurorte doleriniai mait-
vanagai nužudė 739 moteris
ir 325 vaikus. Bailiai, vengian-
tįjio oro karytuvai, apšaudė
valstiečius, dirbančius ryžių
laukuose. Išvauduotame Te-
džone amerikinio teroro
aukų kapuose rasta septyni
tūkstantai laukonių. Tokie ka-
pai lydoje amerikiečių žing-
nius Korėjoje, lygiai kai jie
lydoje rudųjų gaujų žingsnius
okupuotoje Europoje.

Pokariniais metais pasaulio
sąžinę krėtė neohitlerizmo iš-
bujojimas dolerio paunksmė-
je — tautų linčiavimo doktrina
ir maršalinė baudžiava, atomi-
nio gangsterizmo kultas ir
inkvizicijos vašingtoninė lai-
da, amerikinis Maidanekas
Makronise ir uolstritinis bar-
barizmas Korėjoje. Bet tautos
matė taip pat, kad naujieji
pretendentai į Hitlerio laurus
turi ne tik trumpą atmintį,
bet ir trumpas rankas. Kadaise
Hitleris per tris savaites
okupavo Vakarų Europą; Makarturas per tris savaites
neteko keturių penktadalių
Pietų Korėjos. Hitleris laikė
savo rankose visą Europą ir
Tarybinę Armiją iškasė jam
kapą pačioje Vokietijoje; jo
amerikiniai palkuonys ne-
įstengia atstoti net Europos
pakraščiuose. Prancūzų mē-
gautė Raimonda Djen, atsigu-
lanti ant geležinkelio bėgių,
neleido gabeinti amerikinių
tankų. Armija žandarų sugie-
bėjo suimti mažąją Raimon-
dą, bet nėra jėgos, sugeban-
čios pajungti raimondų liaudį.
Amerikinio kongreso pasiun-
tinys Mansfildas, aplankęs Prancū-
ziją, beviltiškai suklydė:
„Kaip gali veikti karinės pagalb-
bos programa, jeigu prancūzų
tauta turi būti panaudota
kaip svarbiausia sausumos
pajėga? 1939 metais fašizmo
naktis gaubė beveik visą
Europą ir mitas apie hitleriz-
mo nenugalimumą, kaustė
tautų valią ne mažiau kaip
penktosios kolonos juodoji iš-
davystė. Kur šandien hitle-
riai ir musoliniai, ridz-
smilgiai ir antoneskai, horti
ir hachos? Hitlerio bei Muso-
lino neliko ir lavonų, o jų
sėbrų vardai nenuspėlinė
vietos ir istorijos šūkšlyne.
Mes prisimename padūkusį je-
reiterį, skelbusį marksizmą
likviduotu pasaulyje. Šandien
centralinė Berlyno alėja pa-
vadinta Stalino vardu. Nu-
Kinijos jūrų iki Elbos krantų
ir nuo didvyriškosios Korėjos
iki narsiosios Albanijos ple-
vėsuoja raudonosios vėlavos,

po kuriomis atgimė naujam
gyvenimui pirmasis žmonijos
milijardas. Šio naujojo pasa-
ulio centre kyla į vis aukštes-
nes viršūnes didžioji stalininė
šalis, škinanti kelią į ateitį
visai žmonijai.

Uolstrito samdiniai norėjo
išgadinti visą pasaulį atomi-
niū šantažu; jie išgadino
tik save ir lengvatikius jan-
kius. Kal pernal prezidentas
Trumenas padarė pareiškimą
apie atominį ginklą Tarybų
šalyje, kongrese kilo origina-
lus ginčai: ar iškelti Amerikos
vyriausybę į provincijos miestelį,
ar perkelti ją į ekspres-
sinį traukinį? Niekas nesikiša
į Amerikos vidaus reikalus ir
jos kongresmenai gali laisvai
parinkti tinkamiausią vietą
savo vyriausybei.

Neveltui Uolstrito samdiniai
nirsta dėl kiekvieno parašo
po Stokholmo atsisaukimu;
jie žino, kad už šių parašų
stovi šimtai milijonų žmonių
sąžinė ir garbė, jų nepajudi-
nama valia ir geležinis kum-
stis. Aukso neapkanti amerikie-
čiai numato, kuo baigsis Uol-
strito avantiūrizmas: šalies
katastrofa. Neseniai Niujorke
išėjo knyga: „Ar neišvengiama
mūsų prazūtis?“ Autoriaus
atsakymas aiškus ir nedvi-
prasmiškas: „Mirties pavojus
pakibo ties Amerika, Vokietijos
išeito kelio pakartojimo
pavojus... Ką mes besirengtu-
mė sunaikinti, mūsų sūkaup-
tosios atominės bombos tikro-
višę sunaikins mūsų pačius“.

Prie mirties nešėjus išskyla
neveikiama gyvenimo jėga.
Ji kyla ir auga visuose pa-
saulyje kampuose, kur žmogaus
garbė ir viltys nesileidžia min-
džiojamos dolerinių vergval-
džių; Kinijos valstiečių pirk-
kiose ir Italijos kumečių lūš-
nose, Čekoslovakijos penkme-
čio statybose ir Prancūzijos
dokininkų žygiuose. Bet lyg
saulės gaivinantieji spinduliai
visą mūsų planetą gyvenimo
triumfu apšviečia didžioji Ta-
rybų šalis. Ateities kartos
niekuomet neužmirš, kad to-
mis dienomis, kai karinė isterija
krėtė buržuazinį pasaulį ir
kapitalistinėse džiunglėse stau-
gė atominiai žvėrys, bolševiku
partija mobilizavo tarybi-
nės liaudį miškams sodinti
stepėse ir kanalais tiesiti dy-
kumose, stambiausiai pasaulyje
Volgos hidroelektrinei sta-
tyti ir žemės ūkiui moksliškai
tvarkyti, o pirmasis mūsų ša-
lies žmogus daro genialų įna-
šą į kalbos mokslą. Kadaise
Marksas kalbėjo apie laikus,
kada visiems žmonėms bus
pakankamai duonos ir pakan-
kamai rožių. Mes esame lai-
mingi, gyvendami tuos laikus,
kada puikiausiosios svajonės
tampa tikrove. Mes žirime į
gamta, pajungiamą tarybinio
žmogaus valiai, į mūsų parti-
jos išmintį bei jos užmojų
didingumą, ir matome didįjį
gyvenimo triumfą, nešantį lai-
mę į kiekvienus namus ir pa-
verčiantį žmogų stebuklų ku-
rėju. Tai šis gyvenimo triumfas
mūsų šalyje įkvepia ir
Korėjos didvyrius, ir Prancū-
zijos taikos šalininkus, pirmuo-
sius Rumunijos kolonkietius ir
Vietnamo partizanus, Varšu-
vos statytojus ir Belgijos res-
publikonius, miškininkus Kinija
ir mažąją Albaniją. Tegul
staugia tie, kuriems istorija
jau paruošė vietą savo šlam-
to sąšalyne: darbo žmonija
nugalės saujelę nusikaltėlių,
pažanga nugalės barbarizmą,
taika nugalės karą, gyvenimas
nugalės mirtį.

L. RUTĖNAS

Ramami lūnai

Sparčiai vyksta lūnų rovi-
mas Pavėjų apylinkėse „Ge-
gužės Pirmosios“ kolūkyje.
Lūnų rovimas pasizymi sparti
rovėja kolūkietė Dūdėnienė
Adelė nuraunanti 0,18 ha lūnų
per dieną.

Šios kolūkietės pavyzdžiu
seka ir kitos lūnų rovyje.
E. BIKULIČIŪTĖ

Kaliamas vasarojus

Jakštiškių apylinkėse „Pir-
mosios vagos“ kolūkyje spar-
čiai vykdomi vasarojaus ku-
lino darbai. Daug vasarojaus
iškulta I-jė brigadoje, kuriai
vadovauja brigadininkas Už-
kurėnas. Kaliamosios mašinis-
tas drg. Šileikis kasdien vir-
šija savo išdirbio normą. Iš-
kulta didelis kiekis kviečių,
avių ir miežių. Kulimo dar-
buose pasizymi kolūkietė
drg. drg. Juodka, Andrijauskaitė,
Umbraša ir kiti.

Artimiausiomis dienomis
vasariniai gradai bus prista-
tyti į priėmimo punktą.

K. ŠILEIKIS

Laiku pristatyti spaudą

Dusetų rajono Žukliškių apy-
linkėse „Pirmūno“ kolūko liai-
kininkė nerūpestingai atlieka
savo pareigas. Laikraščiai ir
laiški kolūkietėms laiku ne-
pristatomi. Jie kelias dienas
klajoja, kol pagaliau suranda
adresatą.

Į kolūkiečių nusiskundimus
kolūko valdyba nekreipia jo-
kio dėmesio.

Reikėtų kolūko vadovams
susirūpinti, kad spauda būtų
laiku pristatoma kolūkietėms.

V. EGLIUS

Vykdo savo įsipareigojimus

Zarasų MTS traktorininkai
garbingai vykdo savo įsipare-
igojimus. Geriausiai savo
darbą atlieka II brigada va-
dovaujama drg. Krasnovu, ku-
rii metinį planą jau įvykdė
96 proc. Šios brigados trak-
torininkas drg. Križauskas
per sezoną įsipareigojo aparti
531 ha žemės ir sutaupyti kuro
virš 2 tonų. Iki rugpjūčio 25
dienos drg. Križauskas suare-
583 ha žemės ir sutaupė 3327
kg kuro. Metinį planą jis įvy-
kdė 117 proc.

Gerai savo pareigas atlieka
ir kitų brigadų traktorininkai,
kurie metinį planą yra įvyk-
dė 95—97 proc.

B. SEMIONOVAS

„Pergalės“ medžiagos pėdsakai

„Geresnę priežiūrą gyvuliams“

Tokio pavadinimo straipsnis
tilptas „Pergalės“ laikraščio
№ 101, išskė trukumus Steičio-
muzės apylinkėse „Stelmužės
ažuolo“ kolūkyje.
Stelmužės apylinkės tarybos
pirmininkas drg. Tvardauskas
praneša, kad koresponden-
ciijoje išleisti faktai pasivirtina.
Kolūko pirmininkas ir fermos
vedėjas yra perspėti ir įpa-
reigoti įvesti tvarką gyvuliu
fermose.

Galvijų įganymas kolūkių fermose

Vienas svarbiųjų kolūkių gyvulininkystės fermų uždavinių — duoti šaliai kuo daugiau mėsos. Sprendžiant mėsos gamybos padidinimo klausimą, tenka kreipti ypatingą dėmesį į mėsos produkciją, duodamą prekinių galvijų fermų.

Kolūkiai turi imtis veiksminių priemonių, kad mėšai išskirti galvijai, esant mažiausioms išlaidoms, duotų kuo daugiau aukštos kokybės skerdenos. Yra žinotina, kad gerai nušertų galvijų skerdenos išeią žymiai didesnė negu liesų. Pavyzdžiui, liesų galvijų skerdena sudaro vos 30—35 proc. jų gyvo svorio; žemiau vidutinio nušėrimo galvijai duoda apie 40 proc. skerdenos; aukščiau vidutinio nušėrimo — 47—49 proc., o gerai nušertų galvijų skerdenos išeią sudaro apie 52 proc., o kartais net daugiau, jų gyvo svorio. Be to, gerai įganytų galvijų mėsa riebesnė ir vertingesnė negu liesų.

Partijos ir Vyriausybės nutarimai dėl trimečio plano gyvulininkystei išvystyti ir dėl gyvulininkystės produktų pristatymo valstybei uždeda kiekvienam kolūkiui pareigą organizuoti mėšal paskirtų galvijų įganymą ir jų nušėrimą.

Kuomet ir kaip vykdyti įganymą? Tinkamiausias galvijų įganymai laikotarpiu tai rugpjūčio — rugsėjo mėnesiai. Šiame laikotarpyje sužalia pievų ir sėjųjų daugiamėčių žolų atalai, kurie užtikrina galvijams pilnavertį žalia pašarą. Dėl ilgėsni laikotarpio užsitęsusių lietaus, ši rudenį gerai auge pievų ir daugiamėčių žolų atalai. Todėl šiemet galvijų įganymas įgauna itin svarbią reikšmę.

Pigiausia ir geriausia galvijus galima nušerti tinkamai organizavus jų ganymą ganyklose. Jei ganykloje trūksta žolės, jos reikia duoti papildomai priplovus iš žaliojo konvejerio ploto. Galvijai turi gauti tiek pašaro, kiek jų reikia kūnai palaikyti ir svorį plaugti.

Jaunesni (1—2 metų) galvijai per parą priauga 700—900 gramų, o senesni galvijai gerose sąlygose priauga per parą 500—700 gramų. Pavyzdžiui, šią vasarą Vilkiavickio rajone ganimi Paruošų konvejerio suaugę galvijai be papildomo šėrimo per parą užauga apie pusę kilogramo, o pavieniai galvijai užauga net 700—800 gramų.

Kad galvijai tinkamai išnaudotų ganyklą ir visados gautų pakankamai šviežios žolės, juos reikia ganyti aptvarinėse ganyklose. Tuo tikslu mėsiniams galvijams paskirtas ganyklos plotas suskirstomas į 3—4 aptvaras, kurios paėliu viena po kitos nugamos: baigiantis vienam aptvarui, galvijai pergamina a antra, po tos — į trečią — ketvirtą. Kol nuganoma pasuktinė aptvara, pirmoje vėl atauga žolė. Tuo būdu galvijai visados turės šviežios žolės. Tais atvejais, kai įganytų galvijų nedaug (vos keletas), tai geriausia juos risti, dažnai perkelti į naują plotą.

Galvijus reikia ganyti po 12—14 valandų per parą, nes tuomet jie bus sotūs ir geriau didės jų svoris. Labai naudinga laikyti gyvulus ganykloje ištiesa para, nes tuomet jie ēda kada nori. Bet

musų lietingame klimato reikalinga ganyklas aprūpinti aptverta stogine, kur galvijai gali apsisaugoti nuo lietaus ir skaudžių vėjų. Taip pat reikia atkreipti dėmesį į galvijų girdymą. Jei galvijai laikui nepasotina troškulio, jie blogiau jaučiasi ir mažai priauga jų svoris. Galvijus reikia girdyti kasdien po 3—4 kartus, o šiltomis dienomis net po 5 kartus. Šiltomis dienomis taip pat naudinga galvijus išmaudyti. Įganomus galvijus, lygiai kaip ir kitus gyvulus, reikia kasdien valyti šepėčiu ir laikyti sausose diendaržuose bei tvarte.

Galvijams taip pat reikia kasdien duoti druskos, skaitant kiekvienam suaugusiam po 50 gramų, o prieaugliui po 30—40 gramų. Ten, kur atkreiptas pilnas dėmesys į taisyklingą galvijų laikymą ganyklose, jų svoris labai gerai didėja. Pavyzdžiui, Žemės ūkio instituto gyvulininkystės mokslinio tyrimo stotyje Baisogaloje įganomus 1—2 metų galvijų prieauglius labai gerai penisi ir kiekvienas gyvulis kasdien priauga apie 700 gramų, o pavieniai priauga net daugiau kaip 1 kilogramu. Panašų svorio priaugimą gauna Joniško rajono kolūkiai; Žagarės rajono „Perгалės“ kolūkių galvijai ferma, Šilutės rajono „Pergalės“, Priekulės rajono Stalino vardo kolūkis ir daug kitų kolūkių, kurie įganomiems galvijams sudarė palankias įganymo sąlygas: duoda prie ganyklos papildomai žalio pašaro, laikui pagirdo švairiu, šviežiu vandeniui ir gerai prižiūri ganykloje.

Per rugpjūčio — rugsėjo mėnesius įganomas galvijai turi priaugti apie 30—40 kilogramų svorio ir pasiekti nušėrimo kondiciją aukštesnę už vidutinę. Jei ganykloje trūksta pašaro (ypač tas gali būti rugsėjo mėnesio antroje pusėje), tai įganomus galvijus reikia vakare ir iš ryto tvirčiau pašerti papildomu pašaru. Tam tikslui gali būti panaudotos šių metų derliaus mažosios bei pažėstos bulvės, šakniavaisiai, o ypač jų lapai. Labai gerai duoti 1—2 kg varpinųjų javų grūdų išvalų bei malūno liekanų — pašarinių miltų.

Kad būtų įmanoma sekti galvijų svorio priaugimą, reikia galvijus būtinai sverti ant gyvulinių svarstyklių. Sverlama pradžioje, tai yra prieš pastatant įganymai, o vėliau galvijai sveriami kiekvieno mėnesio pabaigoje. Padidėjusio svorio skaitlinė dalijama iš dienų skaičiaus, o gautasis dalmuo parodys kiek galvijai vidutiniškai priaugo per parą svorio. Jei prieaugimas permažas, reikia sustiprinti papildomą šėrimą.

Kai tik galvijai pasiekia pageidaujama svorio priaugimą ir yra geriau negu vidutiniško nušėrimo, juos reikia tuojau atiduoti Paruošų kontorai valstybinei mėsos prievolei.

Kiekvieno kolūkio pareiga šį rudenį atiduoti mėsos prievolei tik gerai įganytus galvijus. Iš to bus nauda ir pa tiems kolūkiams, nes duodant riebesnius ir sunkesnius galvijus, mažiau terekės paskersti galvijų.

Zootechnikas Kl. DANŲA

IVYKIAI KORĖJOJE

Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausiosios vadovybės pranešimai

POHENJANAS, IX. 5 d. (TASS). Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausioji vadovybė rugsėjo 5 dienos rytą pranešė, kad visuose frontuose Liaudies armijos dalys kerta smūgius amerikinės ir lisinmaninės kariuomenės dalims, kurios su tankų ir aviacijos parama kontratakuoja, mėginamos apginti savo gyrybos pozicijas.

Liaudies armijos dalys, kurios kaudosi rytinėje pakrantėje, užmušė ir sužeidė daugiau kaip 1500 priešų kareivių ir karininkų ir paėmė ir nelaisvę daugiau kaip 150 žmonių. Paimti šie laimikiai: 5 raketiniai pabūklai, 15 minosvaizdžių, 25 sunkieji kulkosvaizdžiai, 21 lengvasis kulkosvaizdis, 280 šautuvų, 140 karabinų, 14 automašini, 5 radijo aparatai, o taip pat daug kitų ginklų ir šaudmenų.

Kituose frontuose Liaudies armijos dalys, įveikdamos atkakli priešų pasipriešinimą, toliau vykdo puolamuosius mušius. (ELTA).

POHENJANAS, IX. 5 d. (TASS). Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausioji vadovybė rugsėjo 5 dienos vakare pranešė, kad visuose frontuose Liaudies armijos dalys toliau įirtingai kovėsi su amerikinės ir lisinmaninės kariuomenės dalimis.

Liaudies armijos dalys, puolančios rytinėje pakrantėje, sužlugdžiusios kontrpuolimą vadinamosios lisinmaninės Seulo divizionos, kuri buvo reorganizuota ir papildyta žmonių rezervais bei ginklais, ir smogdamos rimtus smūgius priešui, rugsėjo 4 dieną visiškai išvadavo Anganį (Ankorį) — stambų priešų gynybos mazgą ir svarbų transporto centrą.

Mašiuose išvaduojuojant Anganį (Ankorį) Liaudies armijos dalys sutriuškino pagrindines lisinmaninės vad. Seulo divizionos jėgas. Paimta laimikiai.

Mašių šia kryptimi metu vienas lisinmaninės kariuomenės būrys, susidedas iš 57 žmonių, pilna sudėtimi, su vadu priešakyje, sukilo prieš lisinmaninius išdavikus ir perėjo į Liaudies armijos pusę.

Kituose frontuose ypatingų pasiekimų neįvyko. (ELTA).

POHENJANAS, IX. 6 d. (TASS). Korėjos liaudies demokratinės respublikos Liaudies armijos vyriausioji vadovybė rugsėjo 6 dienos rytą pranešė, kad visuose frontuose Liaudies armijos dalys, atremdamos priešų kontrataką, vykdo toliau puolamuosius mušius.

Pietinėje pakrantėje priešas, siekdamas sustabdyti Liaudies armijos dalių puolimą, mėgino atakuoti Liaudies armijos dalis iš užnugario. Tačiau Liaudies armijos dalys atrėmė šiuos mėginimus ir apsupo priešų pėstininkų dalis.

Pietinėje pakrantėje Liaudies armijos dalys puola toliau. Puolimų metu jos kirtu smūgį dviejų priešų batalijoms, kurie aršiai kontratakavo. Nukauta ir sužeista dau-

Žiemkenčių sėja

Įvykdė metinį žiemkenčių sėjos planą

Degučių apylinkės „Tiesos“ kolūkis rugsėjo 4 dieną baigė vykdyti žiemkenčių sėją. Kolūkis pasėjo 90 hektarų žieminių rugių. Sėja atlikta gerai įdirbtose žemėje ir geromis sąlygomis. Rukštėlė

Užbaigė sėti žiemkenčius

Salako apylinkės „Raudonosios žvaigždės“ kolūkis sėkmingai įvykdė žiemkenčių sėją.

Šiomis dienomis šiame kolūkyje žiemkenčių sėja jau pilnutinai užbaigta. Iš numatytų pagal planą 80 hektarų kolūkis apsejo žiemkenčiais 63 hektarus.

Sėja pravesta aukštame agrotechnikos lygįje. A. Šmakova

Sėjami žiemkenčiai

Greta vasarojaus nuėmimo darbų Pakalniškių apylinkės „Ūkalovo“ kolūkis, vadovaujant brigadininkui Dudėnui, rugsėjo 5 d. apsejo daugiau 2 ha žemės rugiais.

Žiemkenčių sėjai paruošta 20 hektarų gerai įdirbtos dirvos. R. Raišys

„Nėries“ kolūkyje

Dusetų rajono Sādūnų apylinkės „Nėries“ kolūkyje sparčiai vyksta žiemkenčių sėja.

Šio kolūkio valstiečiai sėją vykdo gerai įdirbtose dirvoje. Pirmos brigados brigadininko Mykolo Rudoko vadovaujami, kolūkiečiai pirmąją sėjos dieną apsejo žieminiams rugiais 6 hektarų žemės plotą. A. Rudokaitė

Pradėjo sėja

Butkelių apylinkės Salomėjos Nėries vardo kolūkis pilnai paruošęs pūdamą ir apsiropinęs reikiamą kiekiu trašų sparčiai vykdo žiemkenčių sėją.

Žiemkenčių sėjos darbuose pasizymi kolūkiečiai Antanas Raugas ir Povilas Lingė, kurie sistemingai viršija išdirbio normas. Kolūkiečiai išpaireigojo atlikti sėją suglaustais terminais ir aukštu agrotechnikos lygiu. A. Dijokas

Ats. redaktorius L. Rudaševskis

Pranešimas

Vykdamą TSRS Ministrų Tarybos nutarimą Zarasų Gyvulių žaliavos paruošų tarpinajinė kontora praveda inventurizaciją neapipreiktų kvitų odoms ir avių išdirbtiesiems kailiams už atiduotas žaliavas sandėliuose, agentams ir žaliavai rinkėjams.

Inventurizacija vykdoma nuo 1950 m. rugsėjo 1 dienos iki spalio 10 dienos.

Visi asmenys, turintieji neapipreiktus odų žaliavos kvitavos paruošų tarpinajinę kontorą dėl apipreikinimo prisamenims pristatyti į Gyvulių žaliavos paruošų kontorą.

Nesant prekės, šie kvitai bus pakeisti į specialius orderys. Atsisakant nuo prekių pirkimo, neapipreiktai kvitavai atiduodami gyvulių žaliavos paruošų kontorai, kuri ant kvitų pažymi: „Nuo prekių pirkimo atsisako“.

Kilus neaiškumams, kreiptis į Zarasų rajono Paruošų ministerijos įgaliotinį.

Kur očkinas
Zarasų rajono Paruošų ministerijos įgaliotinis